

Jeremia 52

- 1 Zedekia was eenentwintig jaar oud, toen hij koning werd. Elf jaar regeerde hij in Jeruzalem. De naam van zijn moeder was Hamutal, de dochter van Jeremia, uit Libna.
- 2 Hij deed wat slecht was in de ogen van de HEERE, overeenkomstig alles wat Jojakim gedaan had.
- 3 Want het gebeurde vanwege de toorn van de HEERE tegen Jeruzalem en Juda dat Hij hen verwierp van voor Zijn aangezicht. En Zedekia kwam in opstand tegen de koning van Babel.
- 4 Het gebeurde in het negende jaar van zijn regering, in de tiende maand, op de tiende van de maand, dat Nebukadrezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem kwam, hij en heel zijn leger. Zij belegerden de stad en bouwden er rondom schansen tegenaan.
- 5 Zo werd de stad belegerd tot het elfde jaar van koning Zedekia.
- 6 In de vierde maand, op de negende van de maand, toen de hongersnood in de stad zo sterk geworden was dat de bevolking van het land geen brood meer had,
- 7 werd de stad opengebroken. Alle strijdbare mannen vluchtten en trokken 's nachts de stad uit via de poort tussen de twee muren, die zich bij de tuin van de koning bevond, terwijl de Chaldeeën rondom voor de stad lagen. En zij gingen in de richting van de Vlake.
- 8 Maar het leger van de Chaldeeën achtervolgde de koning en zij haalden Zedekia in op de vlakten van Jericho. Heel zijn leger werd van hem gescheiden en verspreid.
- 9 Toen grepen zij de koning en brachten hem naar de koning van Babel, naar Ribla, in het land van Hamath. En die sprak het vonnis over hem uit.
- 10 De koning van Babel liet de zonen van Zedekia voor diens ogen afslachten. Ook liet hij in Ribla alle vorsten van Juda afslachten.
- 11 Verder liet hij de ogen van Zedekia blind maken en hem met twee bronzen ketenen binden. Zo bracht de koning van Babel hem naar Babel en zette hem in de gevangenis tot de dag van zijn dood.
- 12 Daarna, in de vijfde maand, op de tiende van de maand – dat jaar was het negentiende regeringsjaar van koning Nebukadrezar, de koning van Babel – kwam Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, die in dienst stond van de koning van Babel, in Jeruzalem.
- 13 Hij verbrandde het huis van de HEERE, het huis van de koning en alle huizen van Jeruzalem. Ja, alle huizen van de aanzienlijken verbrandde hij met vuur.
- 14 Heel het leger van de Chaldeeën dat de bevelhebber van de lijfwacht bij zich had, brak alle muren rondom Jeruzalem af.
- 15 En enkelen van de armsten van het volk, de rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.
- 16 Maar enkelen van de armsten van het land liet Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, als wijnbouwers en akkerbouwers achter.
- 17 En de koperen pilaren die aan het huis van de HEERE toebehoorden, de onderstellen en de koperen zee die in het huis van de HEERE waren, braken de Chaldeeën stuk. Al het koper daarvan voerden zij naar Babel.
- 18 Ook namen zij de potten mee, de scheppen, de messen, de sprengbekkens, de offerschalen en alle koperen voorwerpen waarmee men de dienst deed.
- 19 De bevelhebber van de lijfwacht nam de schalen, de vuurschalen, de sprengbekkens, de potten, de kandelaars, de offerschalen en de kommen mee – al wat geheel van goud en geheel van zilver was.
- 20 De twee pilaren, de ene zee en de twaalf koperen runderen die eronder stonden, namelijk de onderstellen die koning Salomo voor het huis van de HEERE gemaakt had – het koper van al deze voorwerpen was niet te wegen.
- 21 Wat betreft de pilaren: een pilaar was achttien el hoog, een draad van twaalf el kon hem omspannen. De dikte ervan was vier vingers, en hij was hol.

22 Daarop zat een kapiteel van koper. De hoogte van een kapiteel was vijf el. Het vlechtwerk en de granaatappels rondom op het kapiteel waren helemaal van koper. En de tweede pilaar had zoals deze eerste, eveneens granaatappels.

23 Er waren zesennegentig granaatappels aangebracht in alle windrichtingen. Het totaal van alle granaatappels was honderd, rondom op het vlechtwerk.

24 Ook nam de bevelhebber van de lijfwacht Seraja, de hoofdpriester, Zefanja, de tweede priester, en de drie deurwachters mee.

25 En uit de stad nam hij een hoveling mee die over de strijdbare mannen aangesteld was, en zeven mannen uit degenen die het aangezicht van de koning mochten zien, die in de stad werden aangetroffen, met de schrijver van de bevelhebber van het leger, die ten behoeve van de oorlog de bevolking van het land inschreef, en zestig man van de bevolking van het land, die binnen de stad werden aangetroffen.

26 Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, nam hen mee en bracht hen naar de koning van Babel in Ribla.

27 De koning van Babel liet hen neerslaan en doden in Ribla, in het land van Hamath. Zo werd Juda uit zijn land in ballingschap weggevoerd.

28 Dit is het volk dat Nebukadrezar in ballingschap heeft gevoerd: in het zevende jaar drieduizend drieëntwintig Judeeërs,

29 in het achttiende regeringsjaar van Nebukadrezar achthonderdtweëndertig personen uit Jeruzalem.

30 In het drieëntwintigste regeringsjaar van Nebukadrezar voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, van de Judeeërs zeshonderdvijfenveertig personen in ballingschap. Alle personen bij elkaar: vierduizend zeshonderd.

31 Het gebeurde in het zevenendertigste jaar van de ballingschap van Jojachin, de koning van Juda, in de twaalfde maand, op de vijfentwintigste van de maand, dat Evil-Merodach, de koning van Babel, in het eerste jaar van zijn koningschap, Jojachin, de koning van Juda, gratie verleende en hem uit de gevangenis haalde.

32 Hij sprak vriendelijk met hem en stelde zijn zetel boven de zetel van de koningen die met hem in Babel waren.

33 Jojachin legde zijn gevangenskleren af en gebruikte steeds de maaltijd bij hem, al de dagen van zijn leven.

34 En wat betreft zijn levensonderhoud: een voortdurend levensonderhoud werd hem door de koning van Babel verstrekt, een dagelijkse hoeveelheid, tot de dag van zijn dood, al de dagen van zijn leven.

Naschrift

Het boek Jeremia wordt feitelijk officieel afgesloten aan het eind van het vorige hoofdstuk Jeremia 51:64 *Tot zover de woorden van Jeremia*. Maar dan volgt er nog een hoofdstuk, Jeremia 52. Om welke reden? Vermoedelijk om bij een aantal voorzeggingen van Jeremia te laten zien dat ze ook echt uitgekomen zijn. Is dat belangrijk? Ja, een profetie staat of valt met de vervulling. In Deuteronomium 18 horen we wat het criterium is van ware profetie. Deuteronomium 18:21,22 *Wanneer u dan in uw hart zegt: Hoe kunnen wij het woord herkennen dat de HEERE niet gesproken heeft? Wanneer die profeet in de Naam van de HEERE spreekt, en het gebeurt niet en het komt niet uit, dan is dat een woord dat de HEERE niet gesproken heeft. In overmoed heeft die profeet dat gesproken; wees niet bevreesd voor hem. Het was dus best spannend of er ook werkelijk zou gebeuren wat de HEER via Jeremia aankondigde*. Er zijn in de Bijbel veel plaatsen te vinden waar de HEERE een voorzegging doet, die later in de tijd uitkomt. Bijvoorbeeld die van 'de zoon van de vrouw die de satan zou overwinnen' (Genesis 3:15), 'de zondvloed' (Genesis 6:17) of van 'het beloofde land' (Genesis 15:12-16) enz. Van de laatste twee hebben we in het Oude Testament niet

alleen de voorzegging, maar ook de vervulling gezien: *Zondvloed* Genesis 6-9/ *het beloofde land* Exodus 12:40-42. Voor de vervulling van de eerste Bijbelse profetie – over de zoon van de vrouw in Genesis 3:15 – moeten we in het Nieuwe Testament zijn bij de geboorte van de Heere Jezus.

Voor het gevoel van de HEERE is dit zo wezenlijk en uitzonderlijk – dat al de tijden in Gods hand zijn – dat Hij in Jesaja de afgoden uitdaagt om ook zo iets te doen: voorzeggen van iets voordat het gebeurt. Jesaja 44:6-8 *Zo zegt de HEERE, de Koning van Israël, zijn Verlosser, de HEERE van de legermachten: Ik ben de Eerste en Ik ben de Laatste, en buiten Mij is er geen God. En wie kan, zoals Ik, roepen, het bekendmaken en het voor Mij uiteenzetten, sinds Ik een eeuwig volk een plaats gegeven heb? En laten zij de toekomstige dingen, dat wat komen zal, hun bekendmaken. Wees niet angstig en wees niet bevreesd. Heb Ik het u van toen af niet doen horen en bekendgemaakt?*

Ware profetie

Wie geloofde wat God via Jeremia vertelde?

Het opmerkelijke van de profetieën van Jeremia is, dat op een gegeven moment hoegenaamd niemand er nog geloof aan hechtte. Oorzaak? Er kwamen valse profeten die een veel rooskleuriger beeld van de toekomst schilderden. Zo werd Jeremia in Jeruzalem geconfronteerd met een zekere Chananja. Jeremia 28. Maar er was ook een valse profeet in Babel actief: Semaja, de Nechelamiet. Jeremia 29:24 Jeremia had persoonlijk veel last van die mensen omdat het volk met die andere (valse) profeten wegliep. Wij hebben trouwens ook zelf te maken met toezeggingen van God over dingen die wij nog niet gezien hebben. Wij geloven God op Zijn Woord dat zaken – zoals het eindoordeel, de opstanding uit de dood, de opstanding ten leven of ten dode in de hel, het eeuwige leven, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde – eenmaal vervuld zullen worden. Het zal ook lastig geweest zijn om de boodschap van Jeremia te geloven omdat het tot op het laatst zo goed leek te gaan met Jeruzalem. Jesaja vermeldt in zijn profetie het volgende over het leven in die stad. Jesaja 3:16-24 *Verder zegt de HEERE: Omdat de dochters van Sion uit de hoogte doen, met uitgestrekte hals lopen, met de ogen lonken, met kleine pasjes lopen, en hun enkelringen laten rinkelen, daarom zal de Heere de schedel van de dochters van Sion schurftig maken, en hun schaamdelen zal de HEERE ontbloten. Op die dag zal de Heere de mooiste sieraden wegnemen: de enkelringen, de voorhoofdbanden, de maantjes, de oorhangers, de armbanden, de sluiers, de hoofddoeken, de enkelkettinkjes, de gordels, de reukflesjes, de amuletten, de ringen, de neusringen, de feestkieren, de mantels, de omslagdoeken, de tasjes, de handspiegels, de onderkleding, de mutsen en de sluiers. Dan zal er in plaats van balsemgeur stank zijn, en er zal een touw zijn in plaats van een gordel, kaalheid in plaats van haarvlechten, het aandoen van een rouwgewaad in plaats van een pronkgewaad, een brandmerk in plaats van schoonheid. Uw mannen zullen door het zwaard vallen en uw helden in de*

strijd. Haar poorten zullen treuren en rouwen. Als alles haar ontnomen is, zal zij neerzitten op de aarde. Op die dag zullen zeven vrouwen één man vastgrijpen en zeggen: Ons eigen brood zullen wij eten en met onze eigen kleren zullen wij ons kleden. Laat ons slechts uw naam mogen dragen. Neem onze smaad weg! Het is vervelend dat er zo vlak – twee jaar – voor het einde niet zoveel aan de hand lijkt. De trouwe gelovige roept: ‘Pas op. Verander je leven. Het oordeel staat voor de deur!’ Maar de doorgewinterde afvallige zegt: ‘Waar is de brand? Er is niets aan de hand. Het gaat toch allemaal goed!’ Jezus merkt dit ook op over de eindtijd. Het zal zijn als in de dagen van Noach. Geen vuiltje aan de lucht. Lucas 17:26-30 *En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen. Op dezelfde manier ook, zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.*

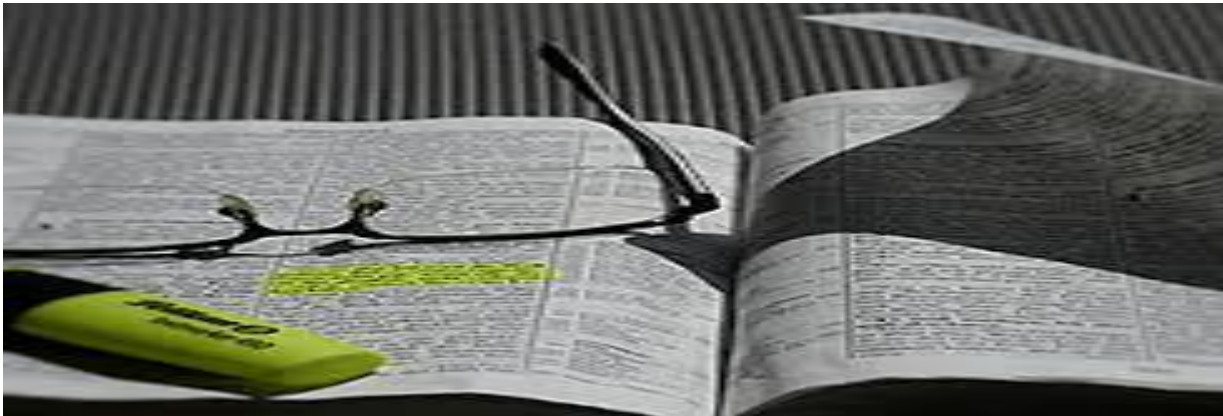
En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen.

Het is vervelend dat de feitelijke gang van zaken de mensen zand in de ogen strooit. Nergens lijken alarmbellen af te gaan. Dat speelde ook in de tijd van Jeremia. De vrouwen in Jeruzalem die de godin van de hemel vereerden vonden het in die tijd ook best goed gaan. Toen ze daarmee ophielden werd het pas beroerd, zeiden ze. Jeremia 44:17,18 *Voor ons mag dat een les zijn om niet vooral te letten op de dingen die we zien, maar op het Woord van God. Wat God afwijst is niet goed, ook al lijkt het misschien beter om te doen wat je zelf in je hoofd had. Wat God gebiedt is goed, ook al levert het soms problemen op. Wat God voorzegt gebeurt. ‘Buigen voor het Woord van God’, dat leert Jeremia ons. Het boek Jeremia, dat pas veel later – toen de profetieën tot op de letter uitkwamen – erkend werd als Woord van God, is een bewijs van de waarheid van de Bijbel. Hopelijk is het voor ons een sterke stimulans om al de voorzeggingen en beloften van God bijzonder serieus te nemen. Er waren profetieën in het boek Jeremia die uitkwamen tijdens het leven van de profeet, zoals de verwoesting van Jeruzalem, stad en tempel en de ballingschap van Juda. Dat stond eigenlijk al vanaf het begin van Jeremia’s optreden vast. Jeremia 1:1-3 *De woorden van Jeremia, de zoon van Hilkia, uit de priesters die in Anathoth waren, in het land van Benjamin. Tot hem kwam het woord van de HEERE in de dagen van Josia, de zoon van Amon, de koning van Juda, in het dertiende jaar van zijn regering. Ook kwam het tot hem in de dagen van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda, totdat het elfde jaar van Zedekia, de zoon van Josia, de koning van Juda, voorbij was en totdat Jeruzalem in de vijfde maand in ballingschap ging.* In ons hoofdstuk Jeremia 52*

worden bovendien de voorzeggingen van het meenemen van de rest van de kostbaarheden uit de tempel in Jeruzalem naar Babel in 586 v Chr. maar ook het eerherstel van koning Jojachin in 562 v Chr. vermeld. Het kan zijn dat Jeremia al niet meer leefde in 562 v Chr. Omdat de dood van Jojachin gememoreerd wordt, is het bericht vermoedelijk nog ouder. Mogelijk heeft iemand anders een laatste hoofdstuk toegevoegd. Baruch – of wie het ook geweest is – is overigens zeer verantwoord te werk gegaan. Hij heeft gedeeltes van een ander Bijbelboek gebruikt om het boek Jeremia mee af te sluiten. Het gaat om 2 Koningen 25. Een verstandige keus omdat hij een Bijbelgedeelte koos dat als zodanig Bijbels erkend was. De eindredacteur heeft het vermoedelijk toegevoegd omdat hij – waar mogelijk – wilde wijzen op de vervulling van alle woorden die de HEERE via Jeremia tot het volk had gesproken.

Vervulde profetie

Jojakim en Zedekia

We hebben gezien wanneer Jeremia geroepen werd tot profeet. Dat was in 625 v Chr. om precies te zijn in het 13de jaar van Josia's koningschap. Josia was de koning die een grote *Reformatie* doorvoerde in Juda en Jeruzalem. Feitelijk deed hij dit trouwens in het hele gebied wat Juda en Israël had toebehoord. Hem was het boek Deuteronomium onder ogen gekomen. Toen hij dat boek las en op zich in liet werken realiseerde hij zich wat hem te doen stond. Koning Josia heeft met name de godsdienst van Israël willen zuiveren van alle buitenlandse invloeden. Een beeldenstorm was het gevolg, soms met priesters en aanhang erbij. Jammer genoeg kwam hij in 608 v Chr. om het leven in een confrontatie met het leger van Farao Necho van Egypte. Na hem kwamen vier van zijn zonen, die achtereenvolgens koning werden tot het moment van de ballingschap. Twee ervan worden met naam en toenaam genoemd. Het zijn Jojakim die regeerde van 608-597 v Chr. en Zedekia die koning was van 597-586 v Chr. Beiden zijn 11 jaar aan de macht zijn geweest als koning van Juda en Jeruzalem. Beiden hebben de Reformatie van hun vader Josia niet doorgezet. Integendeel, ze deden namelijk wat slecht is in de ogen van de HEERE. Om die reden stond het vonnis bij God op een gegeven moment ook vast. Jeremia 52:1,2 *Zedekia was eenentwintig jaar oud, toen hij koning werd. Elf jaar regeerde hij in Jeruzalem. De naam van zijn moeder was Hamutal, de dochter van Jeremia, uit Libna. Hij deed wat slecht was in de ogen van de HEERE, overeenkomstig alles wat Jojakim gedaan had.* De twee koningen die niet genoemd worden in dit rijtje hebben als overeenkomst dat zij ook zonen van koning Josia waren maar te kort als koning van Juda zijn opgetreden, zo'n 3.5 maand. Lang genoeg om te constateren dat ze niet goed bezig waren, maar te kort voor een eindoordeel. De eerste Joahaz werd door de koning van Egypte aan de kant gezet. Joahaz was trouwens een broer van Zedekia. Ze hadden dezelfde vader en dezelfde moeder. De tweede – Jojachin – onderging hetzelfde lot al na 3.5 maand. Hij werd aan de kant gezet door koning Nebukadrezar van Babel. Blijkbaar

hielden die koningen het al gauw voor gezien. Necho stelde toen zijn broer aan die hij Jojakim noemde. Nebukadrezar deed hetzelfde en stelde Zedekia aan.

Koningen van Juda en Jeruzalem/ de profeet Jeremia	Wereldmacht	Van Egypte, naar Babel en de Perzen.
Josia 638 v Chr.		
Jeremia 625 v Chr. roeping		
Joahaz 608 v Chr. 3 maand	608 v Chr. Vasal van Egypte	Koning Necho van Egypte
Jojakim 608 v Chr. 11 jaar	605 v Chr. Vasal van Babel	Koning Nebukadrezar van Babel
Jojachin 597 v Chr. 3 maand		
Zedekia 597 v Chr. 11 jaar		
586 v Chr. Ballingschap van Juda en Jeruzalem.		
Jeremia overleden		562 v Chr. koning Ewil-Merodach van Babel
Eerherstel van Jojachin		560 v Chr. koning Nergal Sarezer
		556 v Chr. Labasi-Marduk
		555 v Chr. Nabonidus' zoon Belsazar
	639 v Chr. Vasal van Medië/ Perzië	539 v Chr. Machtsovername door Meden en Perzen. Recht op terugkeer voor de Joden.

Het einde van koning Zedekia

Koning Zedekia had met een eed plechtig beloofd loyaal te zijn aan koning Nebukadrezar, maar de koning van Babel heeft daar weinig plezier van gehad. 2 Kronieken 36:13 *Bovendien kwam hij in opstand tegen koning Nebukadnezar, die hem een eed had laten afleggen bij God. Hij was halsstarrig, en*

*verstokte zijn hart, zodat hij zich niet bekeerde tot de HEERE, de God van Israël. Zedekia heeft op allerlei manieren zich onder de macht van Babel uit willen wurmen. We weten van een coalitie tussen Juda en Moab en Ammon en andere omliggende kleine landen. Dat was het moment voor Jeremia om namens God jukken uit te delen en de koningen tot onderwerping aan Babel op te roepen. Jeremia 27:1-3 *In het begin van het koningschap van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda, kwam dit woord van de HEERE tot Jeremia: Zo heeft de HEERE tegen mij gezegd: Maak u banden en jukken en leg die op uw nek, en stuur ze naar de koning van Edom, naar de koning van Moab, naar de koning van de Ammonieten, naar de koning van Tyrus en naar de koning van Sidon, door de hand van de gezanten die naar Jeruzalem komen naar Zedekia, de koning van Juda.* Zedekia had later zijn vertrouwen gesteld op Egypte. Die beloofden hem te hulp te schieten. Toen het er op aan kwam hielden ze zich ook aan hun belofte, maar ze waren niet opgewassen tegen de macht van Babel. Nebukadrezar heeft in die tijd nog kort de belegering van Jeruzalem opgeheven om een aanval van Egypte af te slaan. Jeremia 37:11 Van de opstand van koning Zedekia weet Jeremia 52 ook mee te praten. Jeremia 52:3 *En Zedekia kwam in opstand tegen de koning van Babel.* Het was vermoedelijk reeds de derde maal en Nebukadrezar vond het nu welletjes. Hij trok met een groot leger tegen Jeruzalem op en was niet van plan eerder weg te gaan dan nadat de stad was ingenomen en de belangrijkste mensen en gebouwen uitgeschakeld waren. Jeremia 52:4,5 *Het gebeurde in het negende jaar van zijn regering, in de tiende maand, op de tiende van de maand, dat Nebukadrezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem kwam, hij en heel zijn leger. Zij belegerden de stad en bouwden er rondom schansen tegenaan. Zo werd de stad belegerd tot het elfde jaar van koning Zedekia.**

Zo werd de stad belegerd tot het elfde jaar van koning Zedekia.

Zedekia had nog een plan B. Mocht de vijand de stad toch binnenvallen dan kon hij altijd nog ontsnappen via een geheime weg. Vervelend voor hem was dat de Chaldeeën rondom de stad lagen. Mogelijk zouden ze door de vijandelijke linies heen weten te breken, maar de vlucht zou niet verborgen blijven. De inval in Jeruzalem kwam op een moment dat het leven in de stad – de honger – ondraaglijk was geworden. Jeremia 52:6,7 *In de vierde maand, op de negende van de maand, toen de hongersnood in de stad zo sterk geworden was dat de bevolking van het land geen brood meer had, werd de stad opengebroken. Alle strijdbare mannen vluchtten en trokken 's nachts de stad uit via de poort tussen de twee muren, die zich bij de tuin van de koning bevond, terwijl de Chaldeeën rondom voor de stad lagen. En zij gingen in de richting van de Vlakte.* Het was echt een vlucht. Het was ieder voor zich en God voor ons allen. De soldaten en hun officieren deden geen moeite om de koning te verdedigen. Toen ze merkten dat de Chaldeeën het vooral op de koning gemunt hadden, vlogen ze alle kanten uit om het vege lijf te redden. Jeremia 52:8,9 *Maar het leger van de Chaldeeën achtervolgde de koning en zij*

haalden Zedekia in op de vlakten van Jericho. Heel zijn leger werd van hem gescheiden en verspreid. Toen grepen zij de koning en brachten hem naar de koning van Babel, naar Ribla, in het land van Hamath. En die sprak het vonnis over hem uit. Ze brachten de koning naar Ribla, zo'n 200 km ten noorden van Jeruzalem. Daar was ook Nebukadrezar die het vonnis voltrok over koning Zedekia en de mensen die hem omringden, waaronder zijn zonen. Nebukadrezar liet de belangrijke figuren rondom de troon doden en daarna werden bij Zedekia de ogen uitgestoken. Hij werd gebonden met koperen boeien en naar Babel gebracht. Daar bracht hij zijn leven door in de gevangenis totdat hij stierf. Jeremia 52:9-11 Toen grepen zij de koning en brachten hem naar de koning van Babel, naar Ribla, in het land van Hamath. En die sprak het vonnis over hem uit. De koning van Babel liet de zonen van Zedekia voor diens ogen afslachten. Ook liet hij in Ribla alle vorsten van Juda afslachten. Verder liet hij de ogen van Zedekia blind maken en hem met twee bronzen ketenen binden. Zo bracht de koning van Babel hem naar Babel en zette hem in de gevangenis tot de dag van zijn dood.

Toen grepen zij de koning en brachten hem naar de koning van Babel, naar Ribla, in het land Hamath. En die sprak het vonnis over hem uit.

De profetie van Jeremia over het einde van Zedekia.

Deze geschiedenis werd overigens ook al – met hier en daar wat extra gegevens – verteld in Jeremia 39. Toch is het belangrijk om te vermelden omdat we zien dat de woorden van de HEERE via Jeremia gesproken tot op de letter uitkomen. In Jeremia 32 had de HEERE namelijk dit einde voor koning Zedekia reeds voorgezgd. Op dat moment werd Jeruzalem al belegerd door de legers van Babel en Jeremia zat gevangen in de paleistuin. Toen was nog niet duidelijk hoe dit af zou lopen. Jeremia probeerde tot op het laatst de koning tot overgave te bewegen, maar dit is niet gebeurd. Vandaar dat het zo liep als God had voorgezgd. Jeremia 32:3-5 *Het leger van de koning van Babel hield toen Jeruzalem belegerd, en de profeet Jeremia zat opgesloten op het binnenplein van de wacht dat bij het huis van de koning van Juda ligt, waar Zedekia, de koning van Juda, hem had opgesloten en had gezegd: Waarom profeteert u: Zo zegt de HEERE: Zie, Ik ga deze stad in de hand van de koning van Babel geven en hij zal haar innemen, en Zedekia, de koning van Juda, zal aan de hand van de Chaldeeën niet ontkomen, want hij zal zeker in de hand van de koning van Babel gegeven worden. Hij zal van mond tot mond met hem spreken en oog in oog met hem staan. Hij zal Zedekia naar Babel doen gaan. Daar zal hij blijven, totdat Ik naar hem zal omzien, spreekt de HEERE. Wanneer u tegen de Chaldeeën strijdt, zult u niet voorspoedig zijn.* Opmerkelijk is dat de profeet Ezechiël – werkzaam in Babel – op een verborgen manier spreekt over dezelfde gebeurtenissen. Ezechiël 12:8-15 *'s Morgens kwam het woord van de HEERE tot mij: Mensenkind, heeft het huis van Israël, dat opstandige huis, niet tegen u gezegd: Wat bent u aan het doen? Zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE: Deze last geldt de vorst in Jeruzalem en heel het huis van Israël, dat in hun midden*

is. Zeg: Ik ben uw wonderteken. Zoals ik gedaan heb, zo zal met hen gedaan worden: zij zullen door ballingschap in gevangenschap gaan. En de vorst die in hun midden is, zal de bagage op zijn schouder dragen, in het donker, en naar buiten gaan. Zij zullen door de muur heen breken om hem erdoor naar buiten te brengen. Hij zal zijn gezicht bedekken om niet met eigen ogen het land te zien. Ik zal Mijn net over hem uitspreiden, zodat hij in Mijn vangnet gevangen raakt. Ik zal hem brengen naar Babel, het land van de Chaldeeën, maar ook dat zal hij niet zien, hoewel hij daar zal sterven. En allen die rondom hem zijn als zijn hulp, en al zijn troepen, zal Ik over alle windstreken verstrooien. Achter hen zal Ik het zwaard trekken. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik hen onder de heidenvolken verspreid en hen in die landen verstrooi. Ezechiël spreekt met bedekte termen vermoedelijk omdat hij zich in het land Babel bevindt en veel meer op zijn hoede moet zijn voor het meeluisteren van de tegenstander.

Zie, Ik ga deze stad in de hand van de koning van Babel geven en hij zal haar innemen.

De verwoesting van de tempel

Een maand na de inname van Jeruzalem kwam Nebuzaradan de commandant van de lijfwacht van Nebukadrezar om het karwei af te maken. Het doet altijd weer pijn – ook al weet je dat dat gebeurt – om te horen dat de tempel van de HEERE in de brand werd gestoken. Op die manier wordt het hart uit de stad gehaald. Hoewel de HEERE dit voorspeld heeft, deed het God ook pijn. Het was tot op dat moment Gods huis. God woonde daar, de Schepper van hemel en aarde, de God van Israël. Ezechiël zag overigens in een visioen reeds het vertrek van de HEERE uit de tempel in Jeruzalem. Ezechiël 11:22,23 *Daarna hieven de cherubs hun vleugels op, en de wielen verhieven zich tegelijk met hen. En de heerlijkheid van de God van Israël was vanboven over hen. Toen steeg de heerlijkheid van de HEERE op uit het midden van de stad en bleef op de berg staan die ten oosten van de stad lag.* De HEERE is het niet vergeten en heeft Zich later gewroken op de Babyloniërs omdat ze Zijn tempel, Gods huis, hadden verwoest. Jeremia 51:11 *De HEERE heeft de geest van de koningen van Medië opgewekt, want Zijn plan met Babel is om het te gronde te richten, want dit is de wraak van de HEERE, de wraak voor Zijn tempel.* Ook de inwoners van Jeruzalem waren ontzet toen ze soldaten de tempel zagen binnengaan. Normaal mochten niet-Joden niet eens op het tempelplein komen. Klaagliederen 1:10 *De tegenstander heeft zijn hand uitgespreid over al haar kostbaarheden; immers, zij heeft heidenvolken zien binnengaan in haar heiligdom, van wie U geboden had dat zij niet mogen komen in Uw gemeente.* Ook de paleizen gingen in vlammen op trouwens. Nebuzaradan is blijkbaar gekomen om Jeruzalem ongeschikt te maken voor bewoning. Ieder die iets voorstelde werd meegenomen, zeker als het om vaklieden ging die iets zouden kunnen op het gebied van wapens of om de militairen zelf. Ook de huizen van dat soort mensen en de muur rondom Jeruzalem moest er aan geloven. Het moest voorgoed afgelopen zijn met elke vorm van verzet. Jeremia 52:12-14 *Daarna, in de vijfde maand, op de tiende van de maand – dat jaar was het negentiende regeringsjaar van koning Nebukadrezar, de koning van Babel – kwam Nebuzaradan, de bevelhebber van*

*de lijfwacht, die in dienst stond van de koning van Babel, in Jeruzalem. Hij verbrandde het huis van de HEERE, het huis van de koning en alle huizen van Jeruzalem. Ja, alle huizen van de aanzienlijken verbrandde hij met vuur. Heel het leger van de Chaldeeën dat de bevelhebber van de lijfwacht bij zich had, brak alle muren rondom Jeruzalem af. Er waren al veel mensen omgekomen door de honger en de ziekte en de strijd. De mensen die nog er nog waren werden in ballingschap gevoerd samen met de mensen die al overgelopen waren. De allerarmsten liet Nebuzaradan achter om voor de wijngaarden en akkers te zorgen. Daklozen en andere arme mensen zijn niet zo geschikt voor de opbouw van het land, maar mogen wel gratis profiteren van het werk wat anderen hebben verricht. Het is de oogstmaand en de velden staan te wachten op de werkers die de oogst binnenhalen. Dit zouden de armen – ieder voor zich – moeten kunnen doen. Jeremia 52:15,16 *En enkelen van de armsten van het volk, de rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap. Maar enkelen van de armsten van het land liet Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, als wijnbouwers en akkerbouwers achter.**

Maar enkelen van de armsten van het land liet Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, als wijnbouwers en akkerbouwers achter.

Het lot van de tempel van de HEERE.

Uitvoerig wordt verhaald dat en hoe Nebuzaradan de kostbaarheden van de tempel in beslag nam en meenam naar Babel. De gegevens – de precieze maten en hoeveelheden – haalde men vermoedelijk uit het bericht in 1 Koningen 7 toen de tempel door Salomo werd gebouwd. Het is niet helemaal zeker of een aantal van de voorwerpen nu verguld was of compleet van goud. Puur goud lijkt niet geschikt voor voorwerpen zoals deze. De indruk bestaat – uit de manier van zeggen ‘verguld’ – dat het om bladgoud en -zilver ging. Jeremia 52:17-19 *En de koperen pilaren die aan het huis van de HEERE toebehoorden, de onderstellen en de koperen zee die in het huis van de HEERE waren, braken de Chaldeeën stuk. Al het koper daarvan voerden zij naar Babel. Ook namen zij de potten mee, de scheppen, de messen, de sprengbekkens, de offerschalen en alle koperen voorwerpen waarmee men de dienst deed. De bevelhebber van de lijfwacht nam de schalen, de vuurschalen, de sprengbekkens, de potten, de kandelaars, de offerschalen en de kommen mee – al wat geheel van goud en geheel van zilver was.* Tussen de regels door merk je dat Nebuzaradan zich persoonlijk ontfermde over de dure gouden en zilveren voorwerpen uit de tempel. In de tempel waren twee zuilen. We kennen hun namen nog; Jachin en Boaz. Ze waren zo’n (18 el =) 9 meter hoog. Daarbovenop kwam een vierkante kapiteel, zoals men het noemt van (5 el =) 2.5 meter hoog. De sierrand met granaatappels rond de kapitelen bevatte om precies

te zijn 100 granaatappels. Elk kapiteel had trouwens twee van die sierranden – dus 200 granaatappels – weten we uit 1 Koningen 7. In de tijd van de bouw van de tempel was al bekend gemaakt dat de zee – een enorm waterbassin voor de reiniging – zo groot was uitgevallen dat hij niet te wegen was. 1 Koningen 7:47 *Salomo liet al deze voorwerpen ongewogen vanwege de zeer grote hoeveelheid. Het gewicht van het koper werd niet nagegaan.* Datzelfde vermeld ook Jeremia 52:20 *De twee pilaren, de ene zee en de twaalf koperen runderen die eronder stonden, namelijk de onderstellen die koning Salomo voor het huis van de HEERE gemaakt had – het koper van al deze voorwerpen was niet te wegen.* De precieze lengte en breedte en omvang van de zuilen kennen we ook uit 1 Koningen 7. Daar lezen we ook van de sierrand van 100 granaatappels of om precies te zijn de dubbele sierrand met in totaal dus 200 granaatappels per kapiteel, per zuil. Jeremia 52:21-23 *Wat betreft de pilaren: een pilaar was achttien el hoog, een draad van twaalf el kon hem omspannen. De dikte ervan was vier vingers, en hij was hol. Daarop zat een kapiteel van koper. De hoogte van een kapiteel was vijf el. Het vlechtwerk en de granaatappels rondom op het kapiteel waren helemaal van koper. En de tweede pilaar had zoals deze eerste, eveneens granaatappels. Er waren zesennegentig granaatappels aangebracht in alle windrichtingen. Het totaal van alle granaatappels was honderd, rondom op het vlechtwerk.* Belangrijker dan de maten en gewichten is de vermelding dat de hele tempel gestript werd en van al zijn kostbaarheden ontdaan; zaken die allemaal meegenomen werden naar Babel.

En de koperen pilaren, de onderstellen en de koperen zee die in het huis van de HEERE waren, al het koper daarvan voerden zij naar Babel.

Het weghalen van de zee en de zuilen en de verrijdbare onderstellen als vervulling van een profetie.

Het is behalve een feit ook een vervulling van een belangrijke voorzegging van Jeremia. Jeremia was op het moment van die profetie verwickeld in een pittige discussie met andere ‘zogenaamde profeten’. Die voorzegden dat binnen twee jaar de kostbaarheden – die reeds naar Babel waren vervoerd – weer zouden terugkomen. In die situatie liet God via Jeremia zeggen dat als men zijn leven niet zou beteren alle kostbaarheden van de tempel weggevoerd zouden worden. Dat laatste is dus ook geschied. Waarvan akte. Jeremia 27:18-22 *Maar als zij profeten zijn en als het woord van de HEERE bij hen is, laten zij toch bij de HEERE van de legermachten erop aandringen dat de voorwerpen die in het huis van de HEERE, in het huis van de koning van Juda en in Jeruzalem zijn overgebleven, niet in Babel terechtkomen. Want zo zegt de HEERE van de legermachten over de pilaren, over de zee, en over de onderstellen en over de rest van de voorwerpen die in deze stad zijn overgebleven, die Nebukadnezar, de koning van Babel, niet heeft meegenomen, toen hij Jechonia, de zoon van Jojakim, de koning van Juda, van Jeruzalem naar Babel in ballingschap voerde, met al de edelen van Juda en Jeruzalem – ja, zo zegt de HEERE van de legermachten, de God van Israël, over de voorwerpen die in het huis van de HEERE, het huis van de koning van Juda en in Jeruzalem zijn overgebleven: Naar Babel zullen zij gebracht worden en daar zullen ze zijn tot de dag dat Ik ernaar zal omzien, spreekt de HEERE. Dan zal Ik ze weghalen en naar deze plaats terugbrengen.* Wie dit leest zal nog beter begrijpen waarom iemand het nodig vond om – na de afsluiting van het boek Jeremia

– te vermelden ‘Hoe het nu afgelopen was met de tempel en de tempelschatten?’ Niet goed dus; zoals de HEERE overigens voorzgd had, ging alles naar Babel. Een belangrijk statement omdat Jeremia geconfronteerd werd met profeten die beweerden dat God iets anders had gezegd.

De voorwerpen die in het huis van de HEERE zijn overgebleven: Naar Babel zullen zij gebracht worden.

Hoe liep het af met de hogepriesters?

We hebben net gelezen hoe de tempel, het huis van God geplunderd en in de brand gestoken werd. Het ging niet alleen om materie, maar ook om God Zelf. De HEERE kon niet langer verblijven in Zijn huis in Jeruzalem. Aan Ezechiël had de HEERE in een visioen laten zien dat Hij de tempel had verlaten. In het volgende gedeelte gaat het om mensen die bijeen gedreven werden en later gedood of in ballingschap gevoerd. Je vraagt je misschien af wat die mensen daar nog deden? Waarom zijn ze niet gevluht? Het is de vraag of ze konden vluchten; de stad was immers ingenomen door de Chaldeeën. Maar vermoedelijk is men er ook gebleven in afwachting van de dingen die komen gingen. Het had anders kunnen lopen, maar Nebukadrezar had besloten om de stad te vernietigen, de tempel, de paleizen, de huizen van de voorname Judeeërs. Want – zoals gezegd – moesten niet alleen de gebouwen er aan geloven, maar ook de mensen die er dienst deden. Mensen zoals de hogepriesters die, naar het zich laat aanzien gewoon op hun post bleven. Jeremia 52:24 *Ook nam de bevelhebber van de lijfwacht Seraja, de hoofdpriester, Zefanja, de tweede priester, en de drie deurwachters mee.* Van hogepriester Seraja weten we niet zoveel. Volgens de lijst van afstamming moet Ezra nog een nazaat van hem zijn. Ezra 7:1-6 *Na deze gebeurtenissen, tijdens het koningschap van Arthahsasta, de koning van Perzië, kwam Ezra, de zoon van Seraja, de zoon van Azarja, (...) de zoon van Aäron, de hoofdpriester – deze Ezra trok op uit Babel. Hij was een vaardig schriftgeleerde, bedreven in de wet van Mozes, die de HEERE, de God van Israël, gegeven heeft. En de koning gaf hem alles wat hij had verzocht, omdat de hand van de HEERE, zijn God, over hem was.* Zefanja, de tweede hogepriester in rang was een bekende van Jeremia. Hij stond blijkens de verhalen die we van hem kennen niet onwelwillend tegenover de profeet. Tot tweemaal toe zat deze Zefanja in een delegatie van de koning die Jeremia vroeg om een profetie of zelfs om voorbede. De sympathie van de hogepriester Zefanja voor Jeremia merken we op als een van de ballingen een scherpe veroordeling schrijft aan de hogepriester en hem verzoekt korte metten te maken met Jeremia. Het feit dat Zefanja Jeremia de brief laat lezen, geeft aan dat hij niet van plan is instructies vanuit Babel over Jeremia uit te voeren. In de brief is te lezen wat de ‘valse’ profeet uit Babel de hogepriester toevoegde. Jeremia 29:26-30 *De HEERE heeft u tot priester aangesteld in plaats van de priester Jojada om opzichters te zijn in het huis van de HEERE over iedereen die krankzinnig is en zich voor profeet uitgeeft, opdat u die vastzet in een blok en met een ketting aan de hals: Nu dan, waarom hebt u Jeremia uit Anathoth, die zich bij u uitgeeft voor profeet, niet bestraft? Want daarom heeft hij tot ons naar Babel de boodschap*

*gestuurd: Het gaat lang duren. Bouw huizen en woon erin, leg tuinen aan en eet de vrucht ervan. De priester Zefanja las deze brief voor ten aanhoren van de profeet Jeremia. Het is jammer voor deze hogepriester Zefanja dat hij tijdens dit leven geen profijt heeft gehad van zijn sympathie voor Jeremia en wat de HEERE via deze profeet bekendmaakte. Behalve de hogepriesters moesten ook de raadsheren die toegang hadden tot de koning en die van oorlogszaken er aan geloven. Verder was er nog een schrijver of een secretaris, zo u wilt, die uit het volk van het land een soort van BB (Bescherming Bevolking) rekruteerde, een semi militair apparaat. Die secretaris werd met 60 BBers opgepakt. Al deze mensen werden meegenomen naar Ribla en op bevel van Nebukadrezar gedood. Jeremia 52:25-27 *En uit de stad nam hij een hoveling mee die over de strijdbare mannen aangesteld was, en zeven mannen uit degenen die het aangezicht van de koning mochten zien, die in de stad werden aangetroffen, met de schrijver van de bevelhebber van het leger, die ten behoeve van de oorlog de bevolking van het land inschreef, en zestig man van de bevolking van het land, die binnen de stad werden aangetroffen. Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, nam hen mee en bracht hen naar de koning van Babel in Ribla. De koning van Babel liet hen neerslaan en doden in Ribla, in het land van Hamath. Zo werd Juda uit zijn land in ballingschap weggevoerd.* Iemand vraagt zich af of die 60 mensen uit het gewone volk nu leden van de BB waren? Uit de HSV is goed op te maken dat de schrijver zijn mensen rekruteerde uit het gewone volk en dat het dus inderdaad om semi-militairen ging. Jeremia 52:25 *de schrijver van de bevelhebber van het leger, die ten behoeve van de oorlog de bevolking van het land inschreef.* Waarschijnlijk heette de BB in die tijd zoiets als 'volk des lands', een woord dat we tweemaal in dezelfde zin tegenkomen. Volgens het relaas uit het boek Koningen zijn al deze mensen in Ribla ter dood gebracht.*

Ook nam de bevelhebber van de lijfwacht Seraja, de hoofdpriester, Zefanja, de tweede priester, en de drie deurwachters mee.

De ballingen

Vervolgens worden de aantallen ballingen van de verschillende wegvoeringen in beeld gebracht. De wegvoeringen waarvan sprake is, zijn die onder koning Jechonia in 597 v Chr. en die van 586 v Chr. na de verwoesting van Juda en Jeruzalem en tenslotte een wegvoering – die wij niet kennen uit andere bronnen – in 582 v Chr. Het gaat feitelijk om redelijk lage aantallen. Zo zouden er bij de verwoesting van Jeruzalem zo'n 832 ballingen zijn weggevoerd. Er wordt – behalve de armen en daklozen die achterbleven – niet bij vermeld waar alle anderen gebleven zijn. We weten van de vlucht van koning Zedekia en het hele militaire apparaat tijdens de nacht van de inval. Ook weten we van de dreiging van de HEERE met het zwaard, de pest en de honger. Wat we kunnen weten is dat de honger vreselijk moet zijn geweest. De mensen in de stad – voor zover ze nog leefden – stond het water tot aan de lippen. Dat zal de vermoedelijke verklaring zijn van het geringe aantal ballingen uit Jeruzalem. Velen zijn omgekomen in de strijd, door de honger of door ziekte. De rest heeft de benen genomen. De overlopers

worden bij de ballingen geteld. Jeremia 52:27-30 *De koning van Babel liet hen neerslaan en doden in Ribla, in het land van Hamath. Zo werd Juda uit zijn land in ballingschap weggevoerd. Dit is het volk dat Nebukadrezar in ballingschap heeft gevoerd: in het zevende jaar drieduizend drieëntwintig Judeeërs, in het achttiende regeringsjaar van Nebukadrezar achthonderdtweeëndertig personen uit Jeruzalem. In het drieëntwintigste regeringsjaar van Nebukadrezar voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, van de Judeeërs zeshonderdvijfenveertig personen in ballingschap. Alle personen bij elkaar: vierduizend zeshonderd.* De oplettende lezer zal hier en daar verschillen tussen Bijbelgedeeltes hebben ontdekt bij de aantallen en de dagen. Het is waar dat het niet altijd overal dezelfde gegevens vermeld worden. In de onderstaande grafiek zetten we de verschillen op een rijtje. Het is opvallend aan ons hoofdstuk dat er een grote belangstelling aan de dag gelegd wordt naar data. De precieze gegevens over afstanden, dagen, weken en maanden en jaren. Dit wordt buitengewoon gewaardeerd door lezers die diezelfde behoefte kennen. Lastiger wordt het als de feiten gaan verschillen. Bijvoorbeeld wanneer het boek 2 Koningen – dat dezelfde geschiedenis in beeld brengt – komt met andere data dan Jeremia bijvoorbeeld. Hieronder worden een aantal verzen vergeleken en stuiten we op – kleine – verschillen. De verschillen zijn er, maar er is – in plaats van reden de Bijbel nu maar ver van ons te werpen – reden om twee wonderen te zien. Het eerste wonder is het feit dat de verschillen bestaan en niet gecorrigeerd zijn. Laten we eerlijk zijn; wij zouden als westerse mens van de 21ste eeuw niet gearzeld hebben om de verschillen uit de boeken te halen. Het is een menselijk boek. Er zijn verschillen in het Oude Testament zoals we die ook – bijvoorbeeld bij de Evangelien – in het Nieuwe Testament tegen komen. Bijvoorbeeld: Waren er nu twee of was er maar één blinde man in Jericho? De verschillen die wij waarnemen in Jeremia 52 zijn zo klein – enkele dagen – dat we van een tweede wonder mogen spreken. Alleen de verschillen bij de wegvoering van Jojachin zijn vrij groot. Een Joodse overlevering vertelt: Op de zevende betrad Nebuzaradan de tempel. Op de negende stak hij hem in de brand tot de tiende duurde de brand. Het heeft weinig zin om de plooiën glad te strijden. Beter is om te erkennen dat er verschillen zijn, zij het – zoals gezegd – meestal minieme verschillen.

Kleine verschillen in Bijbelse data.

Op welke dag viel Jeruzalem?		
2 Koningen 25:1-4 1 Het gebeurde in het negende jaar van zijn regering, in de tiende maand, op de tiende van de maand, dat Nebukadnezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem kwam, hij en heel zijn leger. Zij belegerden de stad en bouwden er rondom schansen tegenaan. 2 Zo werd de stad belegerd, tot het elfde jaar van koning Zedekia. 3 Op de negende van de vierde maand, toen de hongersnood in de stad zo sterk geworden was	Jeremia 52:4-6 4 Het gebeurde in het negende jaar van zijn regering, in de tiende maand, op de tiende van de maand, dat Nebukadrezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem kwam, hij en heel zijn leger. Zij belegerden de stad en bouwden er rondom schansen tegenaan. 5 Zo werd de stad belegerd tot het elfde jaar van koning Zedekia. 6 In de vierde maand, op de negende van de maand, toen de hongersnood in de stad zo sterk geworden was dat de	Jeremia 39:1,2 1 In het negende jaar van Zedekia, de koning van Juda, in de tiende maand, kwam Nebukadrezar, de koning van Babel, met heel zijn leger naar Jeruzalem en zij belegerden het. 2 In het elfde jaar van Zedekia, in de vierde maand, op de negende van die maand, werd de stad opengebroken. Zacharia 8:18 18 Het woord van de HEERE van de legermachten kwam tot mij: 19 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Het vasten in de

dat de bevolking van het land geen brood meer had, 4 werd de stad opengebroken. Alle strijdbare mannen vluchtten en trokken 's nachts de stad uit via de poort tussen de twee muren, die zich bij de tuin van de koning bevond, terwijl de Chaldeeën rondom voor de stad lagen.	bevolking van het land geen brood meer had	vierde, het vasten in de vijfde, het vasten in de zevende en het vasten in de tiende maand, zal voor het huis van Juda worden tot vreugde, tot blijdschap en tot vreugdevolle feestdagen. Heb dan de waarheid en de vrede lief. De vastendag in de tiende maand: het beleg van Jeruzalem. De vastendag in de vierde maand: de inname van Jeruzalem.
De aankomst	van Nebuzaradan	in Jeruzalem
2 Koningen 25:8 Daarna, in de vijfde maand, op de zevende van de maand – dit jaar was het negentiende regeringsjaar van Nebukadnezar, de koning van Babel – kwam Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, de dienaar van de koning van Babel, in Jeruzalem.	Jeremia 52:12 Daarna, in de vijfde maand, op de tiende van de maand – dat jaar was het negentiende regeringsjaar van koning Nebukadrezar, de koning van Babel – kwam Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, die in dienst stond van de koning van Babel, in Jeruzalem	Zacharia 7:3 en 8:18 De vastendag in de vijfde maand: de verwoesting van de tempel.
Hoeveel ballingen werden	weggevoerd bij de	ballingschap van Jojachin?
2 Koningen 24:14-16 14 Hij voerde heel Jeruzalem in ballingschap: al de vorsten, alle strijdbare helden, tienduizend gevangenen, en alle ambachtslieden en smeden. Niemand werd overgelaten behalve de arme bevolking van het land. 15 Hij voerde Jojachin weg naar Babel. Ook de moeder van de koning, de vrouwen van de koning, zijn hovelingen en de heersers van het land voerde hij in ballingschap uit Jeruzalem naar Babel.	Jeremia 52:28 Dit is het volk dat Nebukadrezar in ballingschap heeft gevoerd: in het zevende jaar drieduizend drieëntwintig Judeeërs.	

16 Ook alle strijdbare mannen, zevenduizend in aantal , en de ambachtslieden en smeden, duizend in aantal, en alle helden die geoefend waren in de strijd. De koning van Babel voerde hen in ballingschap naar Babel .		
Dag van de vrijlating van	Jojachin	
2 Koningen 25:27 Het gebeurde in het zevenendertigste jaar van de ballingschap van Jojachin, de koning van Juda, in de twaalfde maand, op de zevenentwintigste van de maand , dat Evil-Merodach, de koning van Babel, in het jaar dat hij koning werd, Jojachin, de koning van Juda, gratie verleende en hem uit de gevangenis haalde.	Jeremia 52:31 Het gebeurde in het zevenendertigste jaar van de ballingschap van Jojachin, de koning van Juda, in de twaalfde maand, op de vijftwintigste van de maand , dat Evil-Merodach, de koning van Babel, in het eerste jaar van zijn koningschap, Jojachin, de koning van Juda, gratie verleende en hem uit de gevangenis haalde.	

Gratie voor koning Jojachin.

Het laatste wat vermeld wordt in het boek Jeremia is het eerherstel van koning Jojachin. Eerherstel is misschien wat te veel van het goede. Hem werd gratie verleend. Sommigen zien het als een hoopvolle afsluiting van het boek. Maar het is in het licht van de profetie wellicht beter om er een vervulling in te zien van de beloften van God. Wat wil het geval? Deze Jojachin was ook geen beste koning. De HEERE was al gauw klaar met hem. 2 Koningen 24:8,9 *Jojachin was achttien jaar oud toen hij koning werd, en hij regeerde drie maanden in Jeruzalem. De naam van zijn moeder was Nehusta, de dochter van Elnathan, uit Jeruzalem. Hij deed wat slecht was in de ogen van de HEERE, overeenkomstig alles wat zijn vader gedaan had.* Was er dan een belofte dat de HEERE Jojachin zou ontzien? Die belofte is er niet, voor zover bekend. Wat er wel was – ook al in die tijd – was de oproep van de HEERE via Jeremia om zich ondergeschikt te maken aan de koning van Babel. Dat is iets wat Zedekia tot het eind toe geweigerd heeft. Hij hield de poorten van Jeruzalem gesloten. Met hem is het dan ook niet erg goed afgelopen. Maar Jojachin heeft – toen Nebukadnezar voor de poorten van Jeruzalem verscheen – de poorten geopend en hij heeft de koning van Babel binnengelaten. 2 Koningen 24:10-12 *In die tijd trokken de dienaren van Nebukadnezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem, en de stad werd belegerd. Nebukadnezar, de koning van Babel, kwam zelf naar de stad, toen zijn dienaren die belegerden. Toen ging Jojachin, de koning van Juda, de stad uit naar de koning van Babel, hij, zijn moeder, zijn dienaren, zijn vorsten en zijn hovelingen. De koning van Babel nam hem gevangen in het achtste jaar van zijn regering.* Hij volgde daarmee een advies van de HEERE op. De HEERE beloont mensen die Hem volgen. Dat mag blijken uit het eerherstel dat aan Jojachin is verleend door de opvolger van Nebukadnezar, koning Evil-Merodach van Babylonië. Bij diens troonsbestijging deed hij iets wat veel koningen doen op de dag van de kroning: Hij kondigde amnestie af voor verschillende gevangenen. Jeremia 52:31-34 *Het*

gebeurde in het zevenendertigste jaar van de ballingschap van Jojachin, de koning van Juda, in de twaalfde maand, op de vijftiengste van de maand, dat Evil-Merodach, de koning van Babel, in het eerste jaar van zijn koningschap, Jojachin, de koning van Juda, gratie verleende en hem uit de gevangenis haalde. Hij sprak vriendelijk met hem en stelde zijn zetel boven de zetel van de koningen die met hem in Babel waren. Jojachin legde zijn gevangenskleren af en gebruikte steeds de maaltijd bij hem, al de dagen van zijn leven. En wat betreft zijn levensonderhoud: een voortdurend levensonderhoud werd hem door de koning van Babel verstrekt, een dagelijkse hoeveelheid, tot de dag van zijn dood, al de dagen van zijn leven. Koning Jojachin werd opgenomen in het geslachtsregister van onze Heere Jezus Christus. In het Grieks van het Nieuwe Testament wordt er trouwens Jechonia van Jojachin gemaakt, maar het gaat om dezelfde persoon. Mattheus 1:11-16 Josia verwekte Jechonia en zijn broers, ten tijde van de Babylonische ballingschap. Na de Babylonische ballingschap verwekte Jechonia Sealthiël, Sealthiël verwekte Zerubbabel; (--) Matthan verwekte Jakob; Jakob verwekte Jozef, de man van Maria, uit wie geboren is Jezus, Die Christus genoemd wordt. Al de geslachten dus, van Abraham tot David, zijn veertien geslachten; en van David tot de Babylonische ballingschap zijn veertien geslachten; en van de Babylonische ballingschap tot Christus zijn veertien geslachten.

Na de ballingschap verwekte Jechonia Sealthiël (..) verwekte Jozef, de man van Maria, uit wie geboren is Jezus, Die Christus genoemd wordt.

